

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka v trestnej veci obvineného **I. D.** pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí 11. októbra 2012 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10. septembra 2010, sp. zn. 6 To 61/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **I. D.** **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo 17. marca 2010, sp. zn. 7 T 108/2008, bol obvinený **I. D.** uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 4. júla 2008 okolo 21.40 hod. v priestoroch pohostinstva K. na ul. H. č. X. v K., okres S., v prítomnosti viacerých osôb, po predchádzajúcom konflikte so Š. S., v dôsledku ktorého Š. S. zostal ležať v bezvedomí na podlahe pohostinstva, **v úmysle tohto usmrtiť**, ho najmenej dvakrát udrel hrotmi nôh kovovej barovej stoličky o hmotnosti 7,436 kg do ľavej temennozáhľadnej oblasti hlavy tak, že útok viedol kolmo zhora nadol silou väčšej intenzity a prudkosti, pričom mu spôsobil dve tržnozmliaždené rany s trieštivou zlomeninou lebky a s vtlačením hrotu nohy stoličky cez lebečné kosti do mozgu, v dôsledku čoho vzniklo u Š. S. pomliaždenie mozgu a vnútrolebečné krvácanie pri trieštivých zlomeninách kostí lebky, vedúce k jeho smrti v krátkej dobe po úraze.

Za uvedený trestný čin bol obvinenému uložený podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písm. f/, § 36 písm. l/ Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 17 rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona ho súd pre účely výkonu trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zákona súd uložil obvinenému ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd zaviazal obvineného, aby poškodenej A. S. uhradil spôsobenú škodu vo výške 344,39 eur.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený I. D. v zákonom stanovenej lehote odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Košiciach uznesením z 10. septembra 2010, sp. zn. 6 To 61/2010, podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obvineného I. D..

Dňa 8. októbra 2012 bolo v predmetnej trestnej veci Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložené dovolanie obvineného, podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. R. F..

Tento mimoriadny opravný prostriedok obvinený oprel o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por., t.j., že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu a napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

V tej súvislosti poukázal najmä na, podľa jeho názoru, nedostatočne vykonané dokazovanie I. stupňovým súdom, keď nevykonal rekonštrukciu a nevy počul všetkých, ním navrhovaných, svedkov.

K druhému dôvodu obvinený uviedol, že súdy chybné vyhodnotili dôkazy, nakoľko nebol preukázaný jeho úmysel spôsobiť poškodenému smrť.

Taktiež nebolo zohľadnené, že vlastne konal v rámci nutnej obrany a silnom rozrušení. Napokon svedok, ktorým bol usvedčovaný je nehodnoverný.

Na základe vyššie uvedeného obvinený I. D. navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie (v dovolaní sa nesprávne uvádza rozsudok, aj keď krajský súd rozhodol uznesením) Krajského súdu v Košiciach zrušil a prikázal mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Okresný prokurátor navrhol dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

V dôvodoch uviedol, že tak okresný ako aj krajský súd rozhodli zákonne, po vykonaní dostatočného množstva dôkazov, ktoré správne vyhodnotili. Nutnú obranu považoval, vzhľadom na okolnosti skutku, za vylúčenú a pripomenul, že I. stupňový súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

V zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb a má byť len skutočne výnimočným

prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštanca.

V tejto súvislosti je nevyhnutné zdôrazniť i to, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, ktorými sa v dovolaní odôvodňuje existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Dôvody dovolania je treba chápať materiálne, a preto nestačí na ne len formálne poukázať v podanom dovolaní, aby sa tým vyhvelo ustanoveniu § 374 Tr. por.

Dovolanie je určené k **náprave právnych chýb** rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočnosti podľa noriem hmotného práva.

Koncepcia dovolania v trestnom práve, **vylučuje možnosť uplatňovania námietok proti skutkovým zisteniam**. Na podklade uvedených dovolacích dôvodov nemožno teda preskúmavať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkového stavu, ani preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov.

Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený iba z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, t.j. či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva.

Z odôvodnenia posudzovaného dovolania vyplýva, že naplnenie vyššie uvedeného dovolacieho dôvodu (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.) obvinený vidí predovšetkým v tom, že tak zo strany prvostupňového ako i druhostupňového súdu došlo podľa jeho názoru k nesprávnemu vyhodnoteniu dokazovania a následnej zlej kvalifikácii skutku.

V uvedenej súvislosti treba konštatovať, že oba sudy dospeli k skutkovým zisteniam, z ktorých je zrejmé, že obvinený iného úmyselne usmrtil, pričom obvinený v dovolaní namieta práve **skutkové zistenia** v danej súvislosti.

Je zrejmé, že vyššie uvedené námietky smerujú k skutkovým zisteniam, resp. poukazujú na vady skutkové, a preto sa nimi dovolací súd s ohľadom na už skôr uvedené nezaoberal.

Pokiaľ ide o ďalší uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. treba zdôrazniť tú skutočnosť, že zákon pre jeho uplatnenie predpokladá nie každé porušenie práva na obhajobu, ale len jeho zásadné porušenie. Zásadným porušením práva na obhajobu, zakladajúcim uvedený dôvod dovolania, sa pritom rozumie predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe.

Právo na obhajobu sa vzťahuje na celé trestné konanie a všetkým orgánom činným v trestnom konaní ako aj súdu je uložené umožniť osobe, proti ktorej sa konanie vedie, uplatnenie jej práv. Zmyslom tejto základnej zásady je zabezpečiť úplnú ochranu zákonných záujmov a práv obvineného, prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu veci a tiež k vydaniu zákonného a spravodlivého rozhodnutiu.

Z obsahu spisu je zrejmé, že obvinený mal v konaní pred súdom možnosť navrhovať, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, čo napokon aj využil a o týchto návrhoch súdy aj zákonným spôsobom rozhodli. Taktiež všetky ostatné práva, ktoré sú vyjadrením práva na obhajobu a podmienky na spoľahlivé zistenie objektívnej pravdy boli v predmetnej veci riadne zabezpečené.

Nemožno však úspešne podať dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. na podklade toho, že sa návrhu na vykonanie dôkazu nevyhovelo.

Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. teda nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por.

Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorá vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania

je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Ak by však aj podľa vyššie uvedených kritérií išlo o porušenie práva na obhajobu, bolo by potrebné posúdiť, či toto právo bolo porušené zásadným spôsobom, a to v závislosti na tom, či by porušenie práva na obhajobu mohlo vyvolať odlišné rozhodnutie vo veci samej.

Ako však už bolo uvedené, zistenie skutku súdom na podklade dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a nevykonanie ďalších dôkazných návrhov obvineného nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., neprichádza teda do úvahy skúmanie rozsahu porušenia tohto práva.

Napokon, hodnotenie dôkazov obvineným so záverom, že spáchanie skutku jeho osobou nebolo dokázané sa vymyká z rámca dôvodov dovolania, ako už bolo konštatované v súvislosti najmä s ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ (časť vety za bodkočiarkou) Tr. por. Skutkové zistenia a preskúmavanie ich správnosti je vecou prvostupňového a odvolacieho súdneho konania, nie konania o dovolaní.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd po prejednaní veci na neverejnom zasadnutí odmietol dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 11. októbra 2012

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová